

ikke er det mindste i Vejen for dens Tilværelse, den kommer udmærket igennem, og jeg vil ikke være med til i denne Vinter at ofre den ringest stillede Del af Befolkningen for dens Skyld. Det vilde altsaa det konservative Folkeparti heller ikke i sin Tid, og jeg skal tillade mig at præcisere, hvad der egentlig var det konservative Folkpartis Tanke den Gang; da det ærede Medlem fra Præstø (Ulrich) var Ordfører — jeg tror ikke, det ærede Medlem er til Stede. Det nævnte ærede Medlem stillede nemlig et Ændringsforslag til det Dyrtidsforslag, der blev vedtaget. Ærede Medlemmer vil erindre, at det, der den Gang var vedtaget ved Kornloven, var en Nedsættelse af Rugbrødsprisen paa 16 Øre. Efter Valget foreslog det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) og det ærede Medlem fra Præstø for sit Partis Vedkommende, at man skulde yderligere nedsætte Brødsprisen med 10 Øre; den nedsattes saa med 26 Øre, Smørret med 20 Øre og Flæsket med 40 Øre, idet man nedsatte det fra 1,65 Kr. til 1,25 Kr. Det ærede Medlem gjorde en Tilføjelse for sit Partis Vedkommende, som aabenbart skulde karakterisere hans Standpunkt. Det ærede Medlem sagde: Det konservative Folkeparti foreslaar, at Prisreguleringen ikke maa bringe Varens Pris længere ned end til Prisen i Juli 1914 plus 25 pCt., under hvilken Pris man formentlig ikke kommer i en nær Fremtid. Det ærede Medlem mente altsaa, at hvad det gjaldt om, var at regulere Priserne saaledes, at vi holdt dem nede dog ikke under 25 pCt. over Priserne i 1914. Det ærede Medlem syntes at spore visse Tendenser hos andre Partier til at ville nedsætte Priserne saaledes, at de blev lavere end før Krigen, og vilde forvare sig derimod ved Ændringsforslag, og der var meget god Logik deri. Nu beder jeg Dem se paa de Priser, der her er foreslaaede, paa Rugbrød, paa Sukker og paa Flæsk og sammenligne dem med Priserne i Juli 1914, saa vil man se, at der for Rugbrødets Vedkommende er en Prisstigning af ca. 50 pCt., for Sukkeret af ca. 50 pCt. og for Flæsket af ca. 100 pCt. Nu synes jeg, at det konservative Folkeparti, som selv under Forhandlingerne her i Juni—Juli 1918 gik til at fremtvinge en Prisnedsættelse for Flæskestens Vedkommende til 1 Kr. 25 Øre pr. kg, nok kunde blive staaende ved en Pris af 2 Kr. pr. kg og ikke nødvendigvis som Lød i dette nye Program skulde fremtvinge en Pris paa alt Flæsk,

selv paa den ringe Ration, der nu tilbydes Befolkningen, af 4—4½ og 5 Kr. Det er rigtigt, som det er fremhævet baade af det ærede Medlem fra Bjerre og af det ærede Medlem fra Rønne, at den Kamp, som vi her i Landet har ført for at holde Priserne nede under ekstraordinære Forhold, aldeles ikke kan afløses af en Kamp for at holde Priserne nede under et normalt Prisniveau. Det vil være en fuldkommen haabløs Gerning, og ingen kan indlade sig derpaa. Men det, vi med Rette kan pege paa, er, at Forholdene paa disse Omraader er fuldkommen saa unormale som under Krigen, og at det derfor vil være berettiget at bevare de prisregulerende Foranstaltninger, ogsaa dem, som koster Penge.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) har fremhævet Ønskeligheden af, at Rigsdagen vilde give sin Støtte til et Forslag, som formodentlig snart vilde fremkomme, om Begrænsning af Avancen, en Prisregulering, som altsaa ikke koster Staten noget, og jeg vil meget ønske, at man fra Rigsdagens Side, naar den overordentlige Kommission har givet mig Forslaget, vil yde Støtte hertil. Jeg tror nemlig, at det er fuldkommen lige saa nødvendigt her i Landet, som det har været i England. Det bekendte store Lovforslag om Profiteering, som er gennemført i England, vil, naar det her bliver forelagt som Bilag til et dansk Lovforslag, een Gang for alle gøre Ende paa den Fabel, man har fremført her i Landet, at det var en særlig Art af preussiske Forholdsregler, vi traf herhjemme. Man vil der se en Kamp mod Varefordyrelse med et System af Undersøgelser og Mulighed for Domstolens Virksomhed, som langt overgaar, hvad vi har haft her i Landet. Det er blevet gennemført i England efter Krigens Afslutning, netop fordi denne ikke bragte normale Forhold. Prisregulerende Foranstaltninger vil utvivlsomt fremtidig være nødvendige, og de vil altid have deres Modstandere. Naar det er saadanne Lovforslag, som det ærede Medlem fra Rønne her nævner, om Begrænsning af Avance og Forbud mod Kædehandel, kan en Mand, der har haft sin gode Indtægt af Kædehandelen, sprede over hele Landet en Agitationspjece herimod og forsynet med et Motto, som Befolkningen ikke synes at kunne læse, i alt Fald ikke de moderate Blade. Jeg har set, at den Pjece, der er udspreddt, er forsynet med et Motto, der lyder kort saaledes: Ingen handlende maa kunne tvinges til at sælge sine Varer